

Nieuwsbrief Stichting Abrazos december 2011

Bezoek Liesbeth de Wilde en Marian Hansen aan Abrazos

Op zaterdag 19 november arriveerden we in Lima en vlogen de volgende ochtend door naar Cusco, waar Willeke (zongebruind en energiek) ons verwelkomde.

We startten met een 3-daagse zware, maar fantastische wandeltocht langs koffieplantages. Hoewel het vanwege de hoogte soms een beetje afzien was, genoten we van alles wat we zagen en meemaakten: prachtige berglandschappen, diepe ravijnen, kolkende rivieren, watervallen, prachtige en afwisselende junglegebieden, bloemen, fruitbomen, vlinders en zelfs een adelaar die op gelijke hoogte naast ons vloog. We ontmoetten zeer vriendelijke mensen, die ondanks de armoede waarin zij leven zeer vriendelijk en gul waren... Hartverwarmend.

Spannend was even een schorpioen in onze badkamer, maar deze werd door de zoon van de boer waar we waren snel een kopje kleiner gemaakt.

De vierde dag bezochten we de Machu Picchu met de Incaruïnes en de Incabridge. Ongelooflijk indrukwekkend.

De tweede week van onze vakantie stond vrijwel geheel in het teken van Abrazos.

We spraken met het team en Willeke, namen deel aan twee ouderavonden, voerden verschillende gesprekken met ouders en deden veel huisbezoeken.

Allebei waren we zeer onder de indruk van hetgeen Abrazos bereikt heeft.

Voor mij (Marian) was dit na bijna 4 jaar het tweede bezoek aan Abrazos. Het is ongelooflijk wat er allemaal bereikt is in deze jaren. Dit alles dankzij de tomeloze inzet van Willeke en het enthousiasme wat zij op de therapeuten van Abrazos heeft overgedragen.

Dit was al merkbaar tijdens de gesprekken en de deskundigheidsbevordering met/aan de therapeuten, maar werd helemaal zichtbaar tijdens de huisbezoeken die we deden.

De therapeuten moeten vaak onder zeer moeizame omstandigheden werken, maar bereiken dankzij hun inzet, betrokkenheid en deskundigheid echt het maximaal haalbare.

Een paar voorbeelden:

Vivian

Vivian is een twaalfjarig verstandelijk beperkt autistisch meisje dat met haar moeder en 2 zussen, haar oma en neefje in een klein lemen hutje met golfplaatdak woont. Moeder gaat elke dag er op uit om werk te vinden: het wassen van kleding. Is er geen werk, dan is er geen geld voor eten...

Abrazos is in oktober 2010 in dit gezin gestart.

Kelly bezoekt Vivian 2x per week. Van een meisje dat volkomen wild was en niets anders deed dan met plastic zakjes of een plastic flesje "spelen" en niet naar school ging, is zij veranderd in

een meisje dat nu naar school gaat, vertrouwen heeft gekregen in Kelly en langzaam meer activiteiten gaat doen. Thuis loopt zij op blote voeten, maar naar school draagt zij nu schoenen. In een kleine donkere ruimte werkt Kelly met Vivian aan een tafel. Via Abrazos is een stoffen open kastje (soort schoenenzak) aangeschaft, waar Kelly schematisch de activiteiten (van onder naar boven werkend) per keer in doet. Bovenin ligt het plastic zakje als duidelijk einde en beloning na de sessie.

Tijdens mijn bezoek reageert Vivian enthousiast op Kelly. Zij spreekt niet en lijkt ook weinig van de gesproken taal te begrijpen, maar zij komt mee naar de werkruimte en gaat met hulp van Kelly aan de slag. Regelmatig vliegt zij van haar stoel en vlucht naar de woonkamer, maar elke keer komt zij weer terug. Een geweldig resultaat, want bij aanvang was Vivian een volkomen verwilderd meisje. Eerder werd zij agressief wanneer er eisen aan haar gesteld werden en was zij niet te bewegen om in de werkruimte te zijn. Elke keer rende zij weg en haar moeder was wanhopig.

Er is dus in korte tijd een enorme vooruitgang geboekt. Natuurlijk zijn er nog grote problemen, zoals het aanleren van enige persoonlijke hygiëne tijdens de menstruatie bijvoorbeeld, maar stapje voor stapje is er dus in korte tijd een wereldresultaat bereikt. Iedereen betreurt het dat Abrazos niet eerder met Vivian heeft kunnen starten...

Angela

Angela is een 15-jarig meisje met klassiek autisme en een verstandelijke beperking. Zij woont samen met haar moeder in een ruimte van 3x4 meter boven een miniwinkeltje dat moeder drijft.

In de kamer staan 2 bedden en een werktafeltje dat door Abrazos is aangeschaft.

Cusi is hier ruim een jaar geleden met Angela gestart. Aanvankelijk werd gedacht dat Angela doof en blind of slechtziend was. Maar Angela ziet zeer goed en reageert soms wel op geluiden. Cusi heeft een rek met manden van zichzelf meegenomen, waarin de activiteiten die zij met Angela doet met picto's steeds worden verduidelijkt.

Angela spreekt niet. Zij glimlacht breed wanneer Cusi komt en gaat direct uit zichzelf aan het tafeltje zitten. Met veel enthousiasme en onverwacht vlot maakt zij inlegpuzzels en rijgt zij kralen.

Het inkleuren van grote vlakken gaat wat moeizamer en zij probeert op verschillende manieren de andere aanwezigen het werk voor zich te laten doen. We hebben er veel plezier om, Angela zelf ook.

Haar moeder is in de loop der tijd veel zekerder geworden wat betreft de opvoeding van Angela, al liggen er nog vele vragen, zorgen en problemen.

Zo heeft men op school aan moeder laten weten dat zij denken dat moeder Angela onvoldoende beschermt en dat zij seksueel misbruikt wordt. Dit op basis van (ogenschijnlijk) auto-erotische bewegingen die Angela laat zien wanneer er onverwacht een andere leerkracht voor de klas staat of wanneer Angela na een vakantie weer naar school gaat. Moeder weet niet hoe ze de leerkrachten er van kan overtuigen dat Angela volkomen beschermd leeft.

Daarom besluiten we een observatieverslag met aanbevelingen te schrijven. We hopen dat hiermee meer duidelijkheid zal ontstaan wat Angela nodig heeft tijdens onverwachte of

onduidelijke situaties en dat er geen beschuldigende vinger meer naar moeder zal gewezen worden...

De ouderavonden

Tijdens onze aanwezigheid heeft Willeke 2 ouderavonden georganiseerd: één voor ouders van jongeren vanaf 12 jaar en één voor ouders van de kleintjes.

De eerste avond stond in het teken van de seksuele opvoeding van kinderen met autisme. De avond werd bezocht door zo'n 16 ouders en daarnaast waren alle therapeuten van Abrazos aanwezig. Willeke hield een voordracht waarna

de ouders vragen konden stellen die we gezamenlijk zo goed mogelijk probeerden te beantwoorden. Het duurde even voordat de eerste vragen gesteld werden, hetgeen logisch is, gezien het beladen onderwerp, zeker hier in Peru. Maar al snel kwamen de ouders los en stelden zij op open wijze vele vragen over hun kinderen.

Tijdens de tweede ouderavond waren er nog meer ouders (25). Deze avond stond in het teken van vroege herkenning van autisme en het belang van Vroegdiagnostiek.

Na afloop van de PowerPoint presentatie brandden de ouders los met allerlei uiteenlopende vragen over hun kinderen.

Twee geslaagde en zinvolle avonden dus!

Op de laatste dag voor ons vertrek hebben Liesbeth en ik onze bevindingen aan het team teruggekoppeld. We zijn vol lof over hun deskundigheid en hun enorme betrokkenheid bij de kinderen en de ouders waar zij mee aan het werk zijn. Beiden zijn we van mening dat de werkwijze zeer zeker niet onder doet aan die van lang bestaande Nederlandse instellingen voor praktisch pedagogische gezinsbegeleiding. We kunnen er niet over uit hoeveel er in korte tijd is bereikt. Natuurlijk waren er ook vanuit de therapeuten nog veel vragen over hoe of wat verder met een bepaald kind of gezin, maar dat is nu eenmaal inherent aan het werken met deze complexe kinderen.

Hoe heeft het zich zo kunnen ontwikkelen? We kunnen niet anders zeggen dan dat Willeke de juiste mensen heeft aangetrokken en dat haar deskundigheid en enthousiasme helemaal zijn overgeslagen naar de therapeuten, fantastisch en echt hartverwarmend!

Liesbeth, Marian

Na deze mooie woorden van Liesbeth en Marian hoef ik denk ik niet te zeggen dat we hier erg trots zijn en blij met deze complimenten. Het geeft ons nog meer energie om ons werk goed te doen, heel het team was zo trots dat ze werk leveren op een zelfde nivo als Nederland... het land wat ze zelf zo hoog hebben staan!

Vanaf juli zijn we hier in Peru bezig om weer nieuwe plannen te maken voor de komende 3 jaar.

In juli hebben we een teamdag gehad in Urubamba, een uurtje van Cusco vandaan, in de mooie tuin van waar Lisette nu woont. Heerlijk ontspannen en

genoeg rust om goed te kunnen evalueren en te brainstormen onder leiding van Lisette Verkerk. Bewust gekozen om dit door iemand te laten leiden die buiten Abrazos staat omdat de leiding dan niet kan sturen naar “iets” toe.

In de morgen hebben we ons werk van de afgelopen 3 jaar geëvalueerd, wat doen we goed en wat doen we niet goed. Het was voor mij heel verrassend en erg goed om te horen dat het team kritisch was naar zich zelf toe. In de Peruaanse cultuur wordt er niet zo direct kritiek uitgesproken, als het al gedaan wordt, komen er ook meteen weer woorden om het goed te maken. Dit keer niet: een gezonde kritische houding die ons de bouwstenen geven om dingen te verbeteren en op een hoger niveau te krijgen!

In de middag hebben we een “luvia de ideas” gehouden, (een regen van ideeën) waarin hele leuke, nieuwe plannen naar boven kwamen. Een uitbreiding van het bestaand zorgaanbod, durven geloven in groeimogelijkheden en het vertrouwen hebben in dat we “eens” financieel onafhankelijk kunnen zijn.

Met behulp van Liesbeth Kerstens, directeur van Hoedje van Papier, zijn we dit in het Logical Framework aan het zetten. Dit framework dwingt ons om resultaat gericht te denken en onze plannen nog systematischer te maken.

Bijna is ons Meerjarenbeleidsplan 2012 tot en met 2014 klaar en kunnen we het naar iedereen toesturen die hier interesse in heeft.

Wij, het team van Abrazos, hebben er heel veel zin in om de plannen tot uitvoer te brengen. We hopen dan ook met heel ons hart, ondanks alle bezuinigingen en andere tegenslagen die Nederland treffen, dat jullie nog steeds de mogelijkheid zien om ons werk financieel te ondersteunen.

Ook in 2012, alstublieft, het is hier nog zo hard nodig!

Voor nu, van heel het team, hele fijne feestdagen en alle goede wensen voor iedereen in 2012!

Un Abrazo,
Willeke Brouwers